

pludseligt, at man ikke saa godt kan sætte sig ind deri.

**Dahl:** Jeg maa blot bemærke, at det staaer jo den ærede Landsstingsmand frit for at stemme for hele Forslaget, idet jeg forudsætter, at Formanden vil sætte Forslaget i sin Heelhed under Afstemning tilsidst efter Afstemningen over de enkelte Dele. Der er jo da Ingen, der derved affkæres den Ret, han har til at stemme over Forslaget i dets Heelhed. Jeg har troet, at det ved en saadan Deling blev mere tydeligt, da det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, egentligt bestaaer af to Dele, idet det omfatter de 2 Slags Personer, som omhandles i Udkastets §§ 1 og 2, og det er derfor hensigtsmæssigt, at ethvert af Forsamlingens Medlemmer kan komme til at stemme særskilt over disse to Momenter. Jeg har derfor ved Begyndelsen af Mødet anmodet den ærede Formand om, at dette Ændringsforslag maatte blive deelt i to Dele, ligesom jeg ogsaa har bemærket, at det istedetfor „Sognets“ Fattige, hellere maatte hedde, ligesom længere nede i Forslaget, „Fattigdistriktets“ eller „Districtets“ Fattige. Det er blot en Redactionsforandring.

**Solberg:** Jeg maa dog gjøre den Bemærkning, at det er et andet Ændringsforslag end det, der allerede er stillet, og det strider mod Forretningsordenen.

**Formanden:** I Genhold til Forretningsordenen er det et Spørgsmaal, som kan afgjøres ved Forsamlingens Samtykke.

**Orsted:** Men Forsamlingen kan dog tilstede det.

**Formanden:** Ja. Altsaa, naar den ærede Landsstingsmand, som har yttret sig imod Delingen, fordrer det, skal det blive sat under Afstemning, om Forsamlingen billiger, at denne Deling af Ændringsforslaget finder Sted ved Afstemningen.

Den af Forslagsstilleren ønskede Deling blev ved den stedfindende Afstemning af Forsamlingen indbrømt med 32 Stemmer mod 5.

**Formanden:** Forsaavidt det er bemærket, at den samme ærede Forslagsstiller har ønsket Udtrykket „Sognets Fattige“ forandret til „Districtets Fattige“, da anseer jeg dette blot for en Redactionsrettelse. Naar der alt-

saa ikke Hayes Noget derimod, vil det i sin Tid komme under Afstemning med disse Ord.

**Funder:** Maaskee jeg maatte tillade mig et Par Ord i Anledning af det af mig stillede Ændringsforslag. Jeg har foreslaaet, at § 2 skulde gaae ud og at den skulde erstattes ved en Tilføjning til § 1. § 1 handler om Byggeplads til Fattighuse, og § 2 om Byggeplads til huusvilde Personer; men de tilstede ikke Expropriation uden under meget forskellige Betingelser. Efter § 2 er det nok, at Forstanderskabet ikke kan skaffe Huus for den i Egnen sædvanlige Betaling. Heraf synes det da at følge, at, naar en Mand ikke er villig til at modtage en Familie, der maaskee, om jeg maa bruge det Udtryk, ikke engang var en af de sædvanlige Familier, for den sædvanlige Leie, saa kunde Sogneforstanderskabet forlange et Stykke af hans Jord til derpaa at opføre et Huus. Det forekommer mig, at denne Grund var for ubetydelig til derpaa at begrunde en Expropriationsret. Jeg troer nu rigtignok ikke, at Sagen overhovedet er meget farlig, eller at et saadant Tilfælde let vil indtræffe, hvor Sogneforstanderskabet alene af denne Grund forsøgte at gjøre sin Expropriationsret gjældende. Men man kan dog ikke nægte, at det Tilfælde kunde indtræffe, og i saa Fald antager jeg, at der skeete Noget, som ikke var stemmende med Grundlovens § 87. Der kunde da ogsaa let opstaae Collisioner med vedkommende Eiendomsbesiddere, og dette kunde igjen føre til meget betænkelige Conflictter mellem den dømmende og den lovgivende Magt. Det er især derfor, at jeg har ønsket, at § 2 skulde gaae ud, og ogsaa fordi det er første Gang, at Rigsdagen indfører Grundføtningen i Grundlovens § 87 i den almindelige Lovgivning, og jeg ønskede da ikke gjerne, at det skulde skee paa en saadan Maade, at man tog sig det noget let med de Ord „naar Almeenvellet kræver det“, saa at det kom til at see ud næsten som om de Ord stode i Grundloven som en blot Talemaade. Hvad § 1 angaaer, da har jeg ikke derved fundet den Betænkelighed som Ordbrørens. Han har havt Betænkelighed ved Ordene „paa nogenlunde billige Vilkaar“. Men det forekommer mig ikke, at disse Ord egentligt kunne betegne Noget, som kan være farligt i nogen høi Grad for Eiendoms-